

Pieśni Nabożne
Franciszka Karpińskiego

SPIS TREŚCI

Pieśni Nabożne Fr. Karpińskiego

Pieśń Poranna — Kiedy ranne wstają zorze	11
Pieśń Adwentowa — Grzechem Adama	12
Pieśń o Narodzeniu Pańskim	13
Pieśń o Męce Pańskiej	14
Pieśń o Zmartwychwstaniu Pańskim	15
Pieśń o Duchu Świętym	16
Pieśń z Processyją Bożego Ciała	18
Pieśń o Miłosierdziu Boskim	19
Psalm 29. O Litości Boskiej	20
Pieśń o Opatrzności Boskiej	21
Pieśń przy Pogrzebaniu Umarłego	22
Pieśń o Dniu Sądnym	23
Pieśń do SS. Polaków Patronów Polski	24
Pieśń Podczas pracy w polu	26
Pieśń o Powinnościach Chrześcijańskich	27
Pieśń Na Pamiątkę 3. Maia 1791	28
Pieśń o Wierze, Nadziei y Miłości	29
Pieśń o Błogosławieństwie boże nad Kraiem	30
Pieśń O Miłości Bliźniego	32
Psalm 122. W Nieszczęściach Kraju	33
Pieśń O cierpliwości Chrześcijańskiej i zdawaniu się na wolę Boską	34
Pieśń o Wielkości Boga, a nikczemności człowieka	35
Psalm 129. Pokutny	36
Pieśń pod czas Wojny	38
O podległości, powołaniu i Rządowi	40
Psalm 19. Za Króla idącego na Woynę	42
Pieśń do Najświętszej Panny	43
Pieśń Wieczorna	44

*Śpiewnik
Warsztatów
z Bractwem*

Dofinansowano ze środków Instytutu Dziedzictwa Myśli Narodowej
im. Romana Dmowskiego i Ignacego Jana Paderewskiego w ramach
Funduszu Patriotycznego — edycja 2023 Wolność po polsku.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

INSTYTUT DZIEDZICTWA
MYŚLI NARODOWEJ
im. Romana Dmowskiego
i Ignacego J. Paderewskiego

FUNDUSZ
PATRIOTYCZNY

Active Go

organizacja aktywna

prc **anima**.pl
portal promocji kultury

Starosielskie Bractwo Śpiewacze
IM. ŚW. STANISŁAWA B.M.

www.starosielskiebractwo.pl

© Copyright by Spółdzielnia Socjalna „Active Go” w Białymstoku

Wydawca: Spółdzielnia Socjalna „Active Go” w Białymstoku, ul. Jagienki 4, 15-480 Białystok

Konsultacja artystyczna: Mariusz Perkowski

Skład: Tomasz Kuczyński

Skład materiałów nutowych: Andrzej Makal, Gabriela Perkowska

Druk: ARES S.C., Włociańska 56, 15-199 Białystok

Serdecznie dziękujemy Starosielskiemu Bractwu Śpiewaczemu oraz uczestnikom Warsztatów
z Bractwem, którzy zainspirowali nas do wydania tego śpiewnika.

„*Pieśni nabożne*” autorstwa Franciszka Karpińskiego były po raz pierwszy wykonywane w Białymstoku w XVIII wieku podczas jego pobyków letnich w gošcinie u Izabeli Branickiej z Poniatowskich. Jak potwierdzają świadectwa historyczne, były to m.in. dziś najbardziej rozpowszechnione pieśni, takie jak „*Kiedy ranne wstają zorze*” oraz „*Wszystkie nasze dzienne sprawy*”. Zostały one wydane w Supraślu, leżącym pod Białymstokiem, w 1792 roku z okazji pierwszej rocznicy Konstytucji 3 maja, w oficynie ojców Bazylianów. Egzemplarz śpiewnika został przez autora podarowany jako imieninowy prezent dla ostatniego Króla Polski, Stanisława Augusta Poniatowskiego. W listownym podziękowaniu król orzekł, iż pieśni te, „stawszy się z czasem, powszechnym głosem, będą uczyć naród obowiązków względem Boga i ludzi, czystych obyczajów i miłości ojczyzny”. Słowa króla okazały się prorocze i przez dziesiątki lat „*Pieśni nabożne*” na stałe zrosły się z polską religijnością oraz uczyły patriotyzmu w niełatwych latach niewoli narodu polskiego.

W 2017 roku z okazji 225. rocznicy wydania drukiem *Pieśni Nabożnych*, działająca w Białymstoku Fundacja Pro Anima, zorganizowała koncert prezentujący te pieśni, wykonany przez Starosieleckie Bractwo Śpiewacze oraz Scholę Gregorianą Sancti Casimiri z Białegostoku pod dyрекcją Mariusza Perkowskiego, przy współudziale Bartosza Izbiekiego – muzyka, etnomuzykologa grającego na instrumentach dawnych. Pieśni te ukazały się na płycie wydanej przez Fundację Pro Anima, która oprócz pieśni zawierała fragmenty *Pamiętników Franciszka Karpińskiego*, odczytane przez znanego białostockiego poetę i regionalistę, Pana Jana Leończuka. Album zawierał wiele znanych utworów w tradycyjnych, stylizowanych i historycznie poinformowanych aranżacjach, takich jak: *Pieśń Adwentowa – Grzechem Adama ludzie uwiętani*, *Pieśń o Narodzeniu Pańskim – Bóg się rodzi*, *Pieśń o Męce Pańskiej – Człowiek drogę cnot porzucił*, *Pieśń o Zmartwychwstaniu Pańskim – Nie zna śmierci Pan żywota*, *Pieśń o Duchu Świętym – Duchu Boży mieszkaj z nami*, *Pieśń na Procesję Bożego Ciała – Zróbcie mu miejsce*, *Pieśń do Świętych Polaków Patronów Polski – Święci niebieskiej mieszkanice krainy*, *Pieśń poranna – Kiedy ranne wstają zorze*, *Pieśń O Mi-*

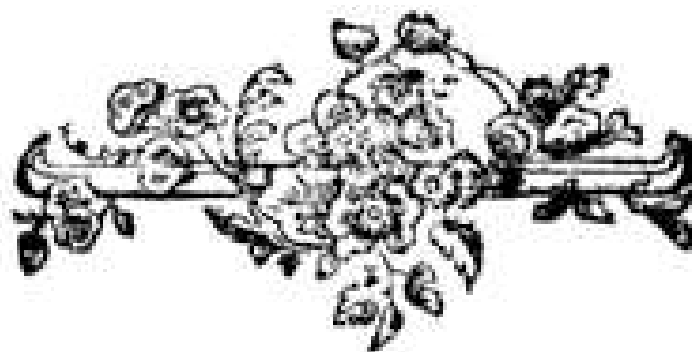
łosierdziu Boskim – Boże Twoje zlitowanie, Pieśń przy Pogrzebie Umarłego – Zmarły człowiecze, Psalm 29 O Litości Bożej – Będę Cię wielbił, mój Panie, Pieśń Podczas Pracy w Polu – Boże z Twoich rąk żyjemy.

W 2021 roku z okazji 230. rocznicy Konstytucji 3 maja, Starosielskie Bractwo Śpiewacze wydało płytę pt. „*Na pamiątkę 3 Maja*”, zawierającą mniej znane Pieśni jako kontynuację prac nad popularyzacją *Pieśni Nabożnych*, które dotychczas nie były publikowane, a które zawierają wiele treści religijnych i patriotycznych aktualnych także dzisiaj. Melodie do tekstów *Pieśni* były dobierane w ciągu ostatnich kilku lat, m.in. podczas warsztatów prowadzonych w Białymstoku – Starosielcach, przez Witka Brodę wraz z Justyną Piernik, Moniką Horodek, oraz podczas współpracy artystycznej Bartosza Izbeckiego z zespołem. Intencją Mariusza Perkowskiego – kierownika artystycznego zespołów, jest zobrazowanie, jak w czasach Karpińskiego przypuszczalnie mogły brzmieć *Pieśni Nabożne*. Mamy nadzieję, że poprzez muzyczne opracowania przeniesiemy Państwa do tamtych czasów. Liczymy również, że poprzez ich wysłuchanie (dzięki kodom QR), a może i wspólne zaśpiewanie, przywrócimy je do życia i powszechnego użytku również dzisiaj.

*Emilia Perkowska
Prezes Spółdzielni Socjalnej „Active Go”
w Białymstoku*

Film: Nadzieja i Zdrada

P I E S N

P O R A N N A

Kiedy ranno wstają zorze,
Tobie ziemie. Tobie morza,
Tobie śpiewa żywioł wszelki,
Bądź pochwalen Boże wielki!

A człowiek który bez miary
Obfitymi twórci dary,
Coś go stworzył i cenił,
A czemuś by Cię niechwalil?

Ledwie oczy przetrzeć zdołam,
Wnet do mego Pana wstąpiam,
Do mego Boga na Niebie,
Y szukam go koło siebie!

Wielu, snem śmierci upadł,
Co Cię wieczora spać pokładł;
My się jednakże obudzili,
Byśmy Cię Boże chwalili.

Pieśń Adwentowa – Grzechem Adama

1. Grzechem Adama ludzie uwikłani,
Wygnańce z Raiu wołali z Otchłani.
„Spuśćcie Niebiosa deszcz na ziemskie niwy,
„Y niech z Obłoków zstąpi Sprawiedliwy.,,
 2. Błąkał się człowiek wszród okropney nocy,
Bolał i nikt go niewspomógł w niemocy,
Póki nie przyszła wiekami żądana,
Z Judzkiej krainy Panna zawołana.
3. Ona pokorą i oczy skromnemi
Boga samego sciagnęła ku ziemi;
Ze którego Świat nieobiał wielkości,
Tego Panieńskie zamkneły wnętrzości.
 4. Kiedy z obłoków Pan do nas stępował;
Świat iak rozległy człeka poszanował;
Człeka, przed ktrym na potym zginano,
Niebieskie, ziemskie, piekelne kolano!
5. Nie naszą iaką zasługą sciagniony,
Miłość go sama wiodła w ziemskie strony;
Wziął ciało ludzkie, z nim ból, niedostatki;
Z bratał się z nami, był Synem u Matki.
 6. Daymyż mu zato dzięki zborze wierny;
Ze kochaiąc nas, był nam miłosierny,
Y wznosząc ręce ku Niebu iasnemu,
Spiewaymy chwałę Bogu naywyższemu.

Pieśń o Narodzeniu Pańskim

1. Bóg się rodzi, moc truchleie,
Pan Niebiosow, obnażony;
Ogień krzepnie, blask ciemnieie,
Ma granice, nieskończony.

Wzgardzony, okryty chwałą;
Smiertelny, Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało,
Y mieszkało między nami!

2. Cóż Niebo masz nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście twoie,
Wszedł między Lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoie!

Nie mało cierpień nie mało,
Ześmy byli winni sami!
A Słowo Ciałem się stało,
Y mieszkało między nami.

3. W nędzney szopie urodzony,
Złób mu za kolebkę dano!
Cóż iest? czym był otoczony?
Bydło, Pasterze, i siano!

Ubodzy! was to spotkało,
Witać go przed bogaczami!
A słowo Ciałem się stało,
Y mieszkało między nami.

4. Potym, i Króle widziani,
Cisną się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani,
Mirrę, Kadzidło, i Złoto.

Bóstwo to razem zmieszało,
Z wieśniaczemi ofiarami!
A Słowo Ciałem się stało,
I mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę Boże Dzicie,
Błogosław Oyczyznę miłą,
W dobrych radach, w dobrym bycie,
Wspieray iey siłę, swą siłą.

Dóm nasz, i maiętność całą,
Y twoie wioski z Miastami!
A Słowo Ciałem się stało,
Y mieszkało między nami.

Pieśń o Męce Pańskiej

1. Człowiek drogę cnót porzucił,
Z Niebem, i z sobą się skłucił;
Sam Bóg wśród ludzi przychodzi,
Niespokoyne Plemie godzi.

2. Co naucza, zaraz iści,
Pracuje nam dla korzyści,
Nieść mu z nami ciężar miło,
By lżej Człowiekowi było,

3. O dobro nasze stroskany,
Odpoczywał zmordowany,
Znosił niewczas, głód, pragnienie,
Niszczy go Ludzkie zbawienie.

4. Cóż mu oddał ród zacięty?
Przyszedł do swych, nie przyjęty!
Jeszcze nań potwarz włożyli,
Y ludzie Boga Sądzili!

5. Wycierpiał policzki, bicze,
Y więzienie Niewolnicze!
Sprawca wolności człowieka,
W ciemnym lochu zgonu czeka!

6. Potym go na śmierć wiedziono,
Z Ciernia koronę włożono,
Gwoździami na krzyż przybito,
Y włócznią bok mu przeszyto!

7. Tak Świętą Krwią zlany cały
Umarł sromotnie Pan chwały!
Y gdy w Ludziach twarda dusza,
Cała Natura się wzrusza.

8. Drży ziemia, słońce zaćmione!
Groby zmarłych otworzone
W przestrzeniach Nieba głos kwili:
„Ludzie Chrystusa zabili!”

9. Boże! Miłość i złość była,
Co się o śmierć przypawiła!
Naywyżeym każdą się wznasza,
Miłość twoja, a złość nasza!

10. Te gromy, karać nas bieżą!...
Lecz w któreż miejsce uderzą
Twe pioruny nie wstrzymane,
By niebyło krwią twą złane?...

11. Raczy miej litość nad nami
Twoimi winowaycami;
I niechay miecz twój nie tyka,
Pokorney szyi grzesznika.

Pieśń o Zmartwychwstaniu Pańskim

1. Niezna Śmierci Pan żywota,
Chociaż przeszedł przez Jey wrota!
Rozerwała grobu pęta,
Ręka Święta.

2. Adamie! dług twój spłacony!
Okup ludzki dokończony!
Wnidziesz w Niebo z szczęśliwemi
Dziećmi twemi.

3. Nie Skarby iakiemi płaci
Wszystko co mógł stracić, traci.
Całą za nas krew swą sączy,
Dzieło kący.

4. Próżno żołnierze strzeżecie,
W tym grobie go nieznaydziecie!
Wstał, przeniknął sklepu mury
Bog natury!

5. On znowu na ludzkie plemie,
Y na miłą patrzy ziemię.
Jak drogo dzisiay przybrana
Koszttem Pana.

6. Przez tve Święte Zmartwychwstanie
Z grzechów powstać day nam Panie,
Potym z tobą Królowanie.
Alleluja.

Pieśń o Duchu Świętym

opr. Bartosz Izicki

1. Du - chu Bo - ży miesz - kaj z na - mi, Na -

wie - dź my - śli o - bła - dzo - ne, Bo - ga - cąc nie - ba ła - s -

5 x

10 ka - mi, ser - ca od Cie - bie stwo - rzo - ne.

14 A - - - men.

2. Pocieszycielu prawdziwy!
Darze Boga najwyższego!
Ty miłość, ogień, źródło żywy,
Ty Oley Światła dusznego.

3. Ty darami siedmioraki,
Ty moc Oycowskiej prawice,
Ty ruszasz język wszelaki,
Spełniasz Nieba obietnice.

4. Oświecaj zmysłów ciemności,
Włay miłość twoim natchnieniem,
Ciała naszego krewkości
Podpieray Boskim ramieniem.

5. Broń nas od nieprzyjaciela,
Byśmy zewsząd pokoy mieli;
Y przy tobie wszród wesela
Przygod wszelkich unikneli.

6. Niech nas przez cię Ociec słuha,
Niech Syna Jego poznamy,
J od nich Obydwóch Ducha
Niech Cię Wiarą ogłaszamy.

7. Chwała bądź Oycu Królowi,
Synowi oddaymy chwałę!
Chwała Świętemu Duchowi
Teraz, i przez wieki całe.

Pieśń z Processyją Bożego Ciała

1. Zróbcie mu mieysce: Pan idzie z Nieba!
Pod przymiotami ukryty Chleba.
2. Zagrody nasze widzieć wychodzi:
Y iak się Dzieciom Jego powodzi?
3. Otocz go wkoło Rzeszo wybrana!
Przed twoim Bogiem zginay kolana!
4. Pieśń chwały jego spieway z weselem,
On twoim Oycem, on przyjacielem.
5. Niedosyć było to dla Człowieka,
Ze na Ołtarzu codzień go czeka.
6. Sam ludu swego odwiedza sciany,
Bo nawykł bawić między Ziemiany.
7. Uścielaycie mu kwiatami drogi,
Którędy Pańskie iść będą nogi!
8. Okrzyknijcie to na wszystkie strony,
„Wśrzedku nas idzie, Błogosławiony!”
9. Straż przynim czynią Anieli możni!
Nie przystępujcie blisko bezbożni!
- 10 Obyście kiedyś i wy poznali;
Jakiegośmy to Pana dostali!
11. On winy nasze darować lubi,
Jego się wsparciem ten Narod chlubi!
12. W Domu i w polu daie nam dary,
Serc tylko naszych żąda ofiary.
13. W Domu i w polu daie nam dary,
Serc tylko naszych żąda ofiary.
14. Niesiemy ci ie Boże! niesiemy!
Daway nam łaski, sercać daiemy.
15. Y tey zamiany między stronami,
Niebo i Ziemia będą świadkami!
16. My niesłyszemy, iak nom Niebiosy,
Odpowiadają swemi odgłosy!...

Pieśń o Miłosierdziu Boskim

1. BOZE! Twoje zlitowanie,
Dobrze padło na Człowieka!
On w swoim nikczemnym stanie,
Miłosierdzia tylko czeka!

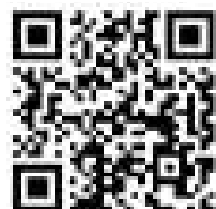
2. Czyżemto sobie zasłużył,
Ześ mię Twey nauczył Wiary?
Do swegoś mię boku użył,
Dusznemi poświęcił dary!

3. Do stołu twego z drugiem,
Idę godownik szczęśliwy!
Nie zazdroszę bogactw Ziemi,
Skarbem moim Bóg prawdziwy!

4. Karzą śmiercią bunty czyie:
Gdym się na Boga podnosił,
On to widział, i ia żyję:
Chce tylko, bym go przeprosił!

5. A czasem choć nas zasmuci,
Ze potrzebę kary czuie,
Wnet różgę na ogień wrzuci,
Jak Ociec, znowu żałuie.

6. Ten szczęśliwey sprawca doli,
Sam nas do Cnot przyprowadza!
Daie łaski z swojey woli,
Potym ie Niebem nadgradza!

Psalm 29. O Litości Boskiej

1. Będę Cię wielbił mój Panie!
Poki mię na Swiecie stanie:
Ześ mię w przygodzie ratował,
Y śmiechow ludzkich zachował.

2. Panie! wołałem ku Tobie,
A Tyś mię wsparł w mey chorobie,
Dodałeś mi swej pomocy,
Zem niedoznał wieczney nocy.

3. Zborze Pański śpieway swemu,
Obrońcy naypewniejszemu,
Uczyń cześć powiną z chęci,
Jego nayświętszej pamięci.

4. Gniew Jego prędko ustanie,
A wiek długi wszcześnie daie,
Kogo w wieczor zafrasue,
Tego rano pożałue.

5. Mnie zuchwałę szczęście było,
Tak daleko ułodziło;
Zam śmiał rzec: w tey klubie stoię,
Ze się odmiany nieboię.

6. Łaska twoja Panie była,
Tak mocno mię utwierdziła;
Ale skoroś twarz odwrócił,
W neteś moją hardość skrocił.

7. Cożem ia miał począć sobie?
Jedno głos podnieść ku Tobie:
Cóż za korzyść mocny Boże,
Zmego zginienia być może?

8. „Zalic proch cześć będzie dawał?”
„Albo twaą dobroć wyznawał?”
Pan usłyszał głos moy lichy,
Wsparł mię, zmazał moje grzechy.

9. Użyłeś zwykłej litości,
Obrociłeś płacz w radości,
Zdiołeś ze mnie wór żałobny
A włożyłeś płaszcz ozdobny

10. Przeto Cię wesoło wszędzie
Lutnia moja wielbić będzie;
Chwała twoja wieczny Panie!
W uściech moich nieustanie.

Pieśń o Opatrzności Boskiej

1. Opatrzny Boże na Niebie i Ziemi!

Znać to żeś Ociec, my dziećmi twoiemi;

Co dzień Ci jakieś powinniśmy dzięki,

Za dar widomy, z niewidomey ręki.

2. Słońce i Miesiąc za Pana Cięż naia;

Y zawsze Ci się naylepiey sprawiaia!

Dzienną i nocną odbywaią strużą!

Ma im być dobrze, bo tak dawno służą!

3. Ty Opatrznością Twoią nieodwłoczną,

Ubogiej Ziemi daiesz barwę roczną!

Ziarno wszrod mrozow grzeiesz parą tajną,

Y siłę iego umacniasz rodzajną.

4. Do Ciebie czy głód, czy cierpi pragnienie,

Oczy podnosi wszelakie stworzenie!

Twoim nakładem, z Twey iedzą komory,

Wszystkie powietrzne, wodne, ziemne, twory.

5. Podróżny twoią ręką prowadzony,

Na dobrą drogę wyidzie obładzony;

Twoim staraniem zguba nam się wróci;

Bo żal Ci, gdy się Twój Człowiek zasmuci!

6. Daiesz pogodę i deszcz w swoiey porze!

Bydlętaś nasze zrachował w Oborze!

A gdy o każdym pamiętasz stworzeniu,

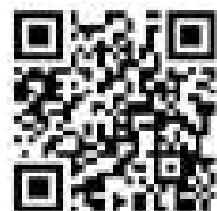
Y dzieci nasze znasz po Ich imieniu.

7. Opatrzny Boże na Ziemi i Niebie!

Nieodstępuj nas w wszelakiey potrzebie;

Bo gdy co zrobim naszą tylko siłę,

Zaraz to poznać że Ciebie niebyło.

Pieśń przy Pogrzebaniu Umarłego

Zmar - ły czło - wie - cze! z To-bą się że - gna - my!

5

Przyi - miy dar smu - tny, któ - ry ci skła - da - my,

9

Tro - chę na grób twój po - rzu - co - ney gli - ny,

13

Od Twych przy - ia - ciół, są - sia-dów, ro - dzi - ny.

2. Powracasz w Ziemię co Matką twą była!

Teraz Cię strawi, niedawno żywiła!

Tak droga każda którą nas Świat wodzi,

Na ten ubity gościniec wychodzi.

3. Niedługo Bracie z tobą się uyrzemy

Jużeś nam doszedł! My jeszcze idziemy!

Trzeba Ci było odpocząć po biegu!

Ty wstaniesz, boś tu tylko na noclegu!

4. Boże! Ten zmarły w Domu Twym przebywał;

U Stołu Twego iadał, Ciebie wzywał;

Na Twej litości polegał bezpieczny;

Day duszy Jego odpoczynek wieczny.

Pieśń o Dniu Sądny

1. Nie próżność Boga grzeszniku znieważał,
On twoje kroki najmnieysze uważał!
Kiedyś do Swiata rachunków zasiędzie,
Y ten twój Swiadek sędzią twoim będzie.

2. Co tylko w sercu tajemnego było,
Coś myślał, że się wśród nocy ukryło:
Wszystko to promień prawdy jego zbada,!
Y wszystko winne sumnienie wygada.

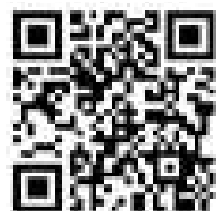
3. Biada ci Oycze i Matko niedbała!
Żeś wstydu dzieci twych nienauczała!
Powstaną na was te Córki i Syny,
Y złorzeczyć wam będą tey godziny.

4. Wy, coście swego bliźniego krzywdzili,
Na życie, sławę, majątek godzili,
Prawo was Boskie będzie potępiało,
Które bliźniego kochać rozkazało.

5. Wy, coście gorsząc niewinnych skazili,
Albo Małżeństwa Święte pogwałcili,
Albo przed Bogiem nie zgieli kolana:
Sprawiedliwego w nim znajdziecie Pana:

6. Wy, coście w zbytkach swiata utoneli,
Że Bóg na Niebie żyje, zapomnieli;
Głos was ogromny Sędziego obleci:
„Nieznam was, nieznam; wy nie moje dzieci,

7. „Czyżem was codzień nieczekał w Kościele?
„Czym dla ubogich od was żądał wiele?
„Czyli niekazał? nie dał wzoru Cnoty?
„Czy to zysk mały, Niebo za kłopoty?

8. „Sypałem łaski, choćcieście zuchwali
„Ani prosili, ani dziękowali!
„Odbierzcież karę ktorey wiek niezmaże.
„Serce Jey niechce, Sprawiedliwość każe.

9. Wtenczas okropna zacznie się godzina,
Żegnać się będzie z rodziną rodzina!
J przyiaciele wposród narzekania,
Opłaczą moment tego pożegnania.

10. Teraz do Boga kwap się zborze wierny;
On dziś odpuszcza, On dziś miłosierny;
Bo kiedy sądzić Świat cały zasiędzie,
Któż z ręki Jego grzesznika dobędzie?

Pieśń do SS. Polaków Patronów Polski

muz. Krzysztof Stawnicki

Świe - ci nie - bie - skiej miesz-kań-ce kra-i - ny

5 Do__ was__ bie-że-my w_cza-sie zlej go - dzi - ny. Któ -

8 -ry za włas - nych współ - ziom - ków o - gła -

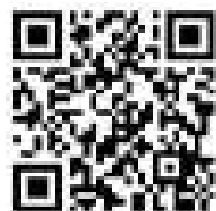
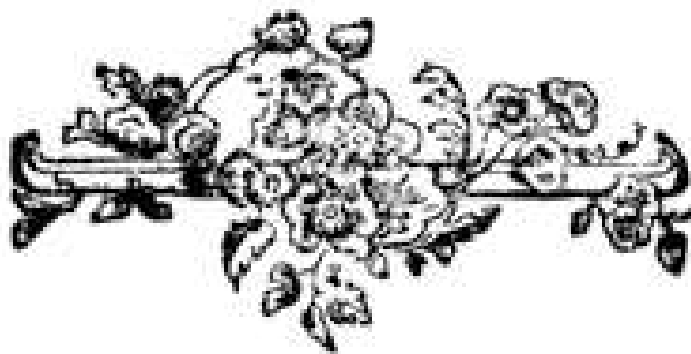
10 sza Oj - czy - zna na - sza.

2. Po teyże ziemi z namiście chodzili;
Z tych samych źródeł wodę naszą pili,
Polka was matka mlekiem swym karmiła,
Rola żywiła.

3. Wspomniycie Bracia! na wasze rodaki,
Xiążęta niebios, na liche żebraki!
Dobrego Boga błagaycie za nami,
Swemi proźbami.

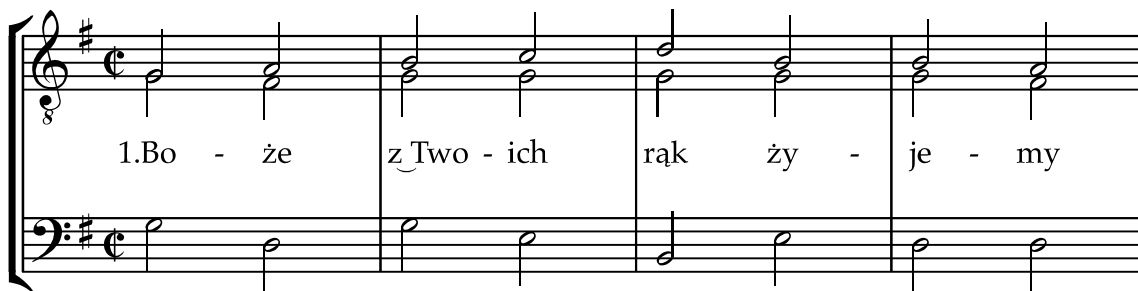
4. Jeżeli głód, woyna, i powietrze srogie,
Nawiedzić zechce Królewstwo ubogie,
Brońcie nas stojąc na kraiu granicy:
Święci strażnicy.

5. Boże! ta proźba będzie uiszczona,
Jako przez twoich Przyjacioł czyniona,
J zasługami wiecznemi wspierana
Chrystusa Pana.

Pieśń Podczas pracy w polu

opr. Bartosz Izbicki

2. Wszystko Cię, mój Boże chwali Aleśmy i to poznali,
że najmilszą Ci się zdała Pracującej ręki chwała!

3. Co rządzisz ziemią i niebem! Opatrz Dzieci Twoje chlebem;
Ty nam day urodzaj złoty, My ci damy trud i poty.

4. Kiedyś przyjdziem na godzinę!... Gdy kącząc ziemską gościnę,
Z Łazarzem po naszym zgonie, Odpoczniemy na twym łonie.

Pieśń o Powinnościach Chrześcijańskich

1. Wednie i w nocy Bóg nad nami czuie!

Y wszystkie nasze uczynki spisuie!

By nas godnemi swego znalazł Nieba,

To nadewszystko wykonywać trzeba:

2. Znay Boga twego, choway Przykazanie,

Grzechyś popełnił, szczerze żałuy za nie,

Kochay bliźniego, odpuść przewinienie,

Nieczyń mu krzywdy, miej czyste sumnienie.

3. Rodzice Dzieciom przykładem być maia,

Niechay ich Wiary i Cnot nauczaią;

Dzieci Rodzicow swych będą szanować,

Y w starości ich powinni ratować.

4. Niech swoich przysiąg Małżeństwo pamięta,

Skromność Młodzieżą niechay rządzi Święta!

Prawda niech tylko z ust naszych wychodzi,

Y niech nasz język nikomu nie szkodzi.

5. Jeśliś Pan, bądź że ludziom miłosierny,

Jeśliś poddany, bądź dla Pana wierny.

Szanuemy zwierzchność swoją i Kraiową!

Y obyczayność chowaymy surową.

6. Oto są długi każdego Człowieka;

Z nich obrachunek wszystkich ludzi czeka!

Kiedy na Pańskie stanę zawołanie,

Szczęśliwym! ieżli takim mię zostanie.

Pieśń Na Pamiątkę 3. Maia 1791

Boże! Ludzie twoi przyszli,
Dziękować Ci w twoiej Sieni;
Że z dawnych nierządów wyszli,
Łaską twoją podzwignieni.

Sąsiad stanął zadziwiony:
„Tenże to Narod zgubiony?...
Zdziwiło to ziemię całą,
Jak się kray nasz chwały dobił?

Bo niewiedzą co się stało,
Że Bóg sam wszystko to robił.
Boże! Widzieliśmy sami,
Że ty byłeś między nami.

On to w nasze niepogody,
Zbierał serca na swe łono,
J natchnął ie duchem zgody,
J dał stałość niezwalczoną.

Tak sam pełniąc dzieło całe,
Jeszcze nam ztąd z iedną chwałę.
Teraz jego wyzwolenie,
Niedawno prześladowani,

Chodziemy, włożywszy wieńce,
Szatą łask Pańskich odziani!
Narody mieysce zrobiły:
Gdzie stanie lud Bogu miły.

Za to wszystkie kraiu stany,
Niesiemy Ci Boże dzięki,
Że każdy z nas ratowany,
Mocą dzielney twoiej ręki.
Y dzień ten Pańskiej opieki;
Święcić będziemy na wieki.

Pieśń o Wierze, Nadziei y Miłości

1. Oyców naszych Boże Stary! My nieznamy inszey wiary,
Tylko którąś sam obiawił, Pierwszy się Nią Kościół wślawił.
2. Wiara dla Ludzi Niebo otwiera; Przy niey spokojniey Człowiek umiera,
Gdy nas przyciska iaka przygoda, Któż gdy nie Ona rękę nam poda?
3. Nadzieio! coś mi błysnęła, Y w krótkim czasie zniknęła!
Nie ty! którą w losie mamy, Albo w Ludziach pokładamy:
4. Ale nadziei wzywam prawdziwyi, W którey cieszę się gdym nieszczęśliwy!
Y choć od przygód będę zgębiony, Zostanę zawsze niewyciężony.
5. Ilekroć oczy tęskliwe, Podniosę w Niebo szczęśliwe,
Nadzieia mi wnet przypomnie, Co tam obmyślono o mnie.
6. Ona mi Boga mego wskazuje, Jak moy maiątek, co się nie psuie;
Gdy wiem, że mym się zatrudnia stanem, Wnędzy, naywiększym czuję się Panem.
7. Po Wierze i po nadziei Miłość święta na kolei,
Ona Ziemię z Niebem godzi, Y życia goryczy słodzi.
8. Kocham, pewna mię wzajemność czeka, Nie umie zwodzić Bóstwo Człowieka!
Albo Bliźniemu gdy serce dajem, J on nie kamień wzruszy się wzajem.
9. Boże! do twoiego Nieba, Przez te trzy drogi iść trzeba!
Tędy od złych przygód próżny, W twym domu stanie podróżny.
10. Ty moje siły wzmacniay w tym biegu; Niźli do mego przyidę noclegu;
Na przeciw śmierci niech stanę w zbroi Wiary, Nadziei, Miłości, Twoiy.

Pieśń o Błogosławieństwo boże nad Kraiem

opr. Bartosz Izicki

8

Bo - że kie - dy wia - rę świę -

4

- tą w kra - ju na - szym czcić za - czę - to,

9

da - leś nam pra - wo do Twojej o - pie -

14

ki my Ci się da - li na wie - ki.

2. Niech Cię złość nasza nie trzyma,
Zwróć się wtę stronę oczyma,
Gdzie miłosierdzie czyni nadzieję!
A sprawiedliwość, zwolnieie.

3. Pobłogosław tę twą Ziemię,
Y na niey żyjące plemię.
Króla, i Stanów sam sprawuy wolę,
Naylepszą im wybierz dołę.

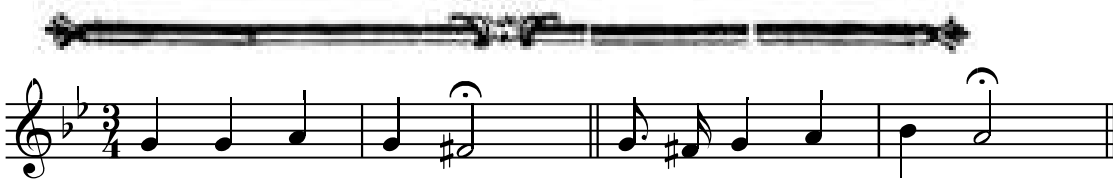
4. Pobłogosław Miasta twoie!
Wioski, i Wieśniacze znoie!
Y dzieci nasze, dla twoiey chwały,
Day nam zdrowie, pokoy stały.

5. Koło niwy rolnik chodzi,
Ona bez Boga nie zrodzi!
On to sam tylko plenność iey daie!
Pobłogosław Urodzaie.

6. Day co widzisz potrzebnego,
Dla dobra Narodu twego,
Niech prosto chodzim, w twoim zakonie,
Pobłogosław w życiu, w zgonie.

Pieśń O Miłości Bliźniego

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four lines of music, each with a measure number (1, 5, 9, 13) at the beginning. The lyrics are written below the notes.

1 Pra - wo to świę - te na zie-mi i nie - bie

5 Ko - chaj bli - źnie - go jak sa-me - go sie - bie.

9 Gdy_ Bóg sta - no - wił dał się ku-dziom do - ciec

13 Że_ dla swych dzie - ci na - pi-sał go oj - ciec.

2. Niech mię iako chce moy bliźni szkaluie,
Niechay mię krzywdzi, niech mię prześladuie,
Oddać wet za wet na coźbym się silił?
On Bratem moim, On to się pomylił.

3. Niewinność moja ieźli przy mnie stanie,
Z wiatrem się ludzkie rozeydzie gadanie,
A miasto swarów, wzajemney przygany,
Daruię Bliźnim, i będę kochany.

4. Pod iednym żyie Narod Ludzki Panem,
On każdego z nas zatrudnia się stanem,
Daie nam barwę, z iego stołu iemy,
Czeladko Pana, za coź się kłóciemy?

5. „Kochaycie Boga nad wszystko dobrego,
Kochaycie Bliźnich iak siebie samego.”
Te dwa naczelne Boskie Przykazania,
Postanawiamy pełnić do skonania.

Psalm 122. W Nieszczęściach Kraju

1. O, który mieszkasz nad wszystkimi nieby
Próżeń trosk ludzkich i wszelkiej potrzeby!

2. Do Ciebie Panie oczy moje wznoszę,
Ciebie w moim smutku o ratunek proszę.

3. Jak biedny sługa w ubóstwie pogląda
Na Pańską rękę i łaski jej żąda;

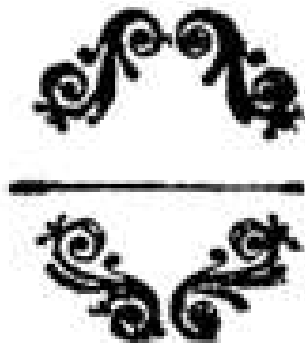
4. Jak niewolnica, której głód doymuie,
Z rąk swojej Pani chleba upatruie,

5. Tak oczy nasze obciążone łzami
Patrzą na pana, a nuż się nad nami

6. Jak Ociec dobry ulitować raczy,
A nasze błędy łaskawie przebaczy.

7. Użał się, użał nad nami, o Boże!
Bo nędza nasza ścierpieć już nie może,

8. Nie zniesie dusza pośmiechu i wzgardy,
Co jej lud czyni swoim szczęściem hardy.

Pieśń O cierpliwości Chrześcijańskiej i zdawaniu się na wolę Boską

1. Będę cierpiał, bom zasłużył!
Panum się memu zadłużył!
Aby mię w sądnym dniu onym,
Niezastał niewypłaconym.

2. Czyli mię Człowiek kłótniwy
Lży przez język uszczypliwy,
Tym się będę zaspokaiał:
„Bóg przysłał go by mię łaiał”

3. Czy choroba dom mój psuje,
Czy mię potwarz prześladaie,
Nie mruszę pod mym ciężarem
i karę uznaię darem.

4. Niech mam zmartwienie w sąsiedzie,
Niech mię Przyziaciół zawiedzie,
Pan mię mój przyimie z weselem,
Y będzie mi Przyziacielem.

5. Mór bydła, wylewy wody,
Grady, Ogniowe przygody,
Choćby więcej Bóg kar złączył,
Wiemy jak z Jobem dokączył.

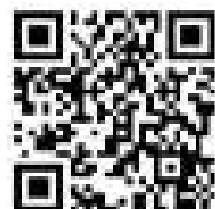
6. To co nas po śmierci czeka,
Nad wszystko wspiera Człowieka!
A zmartwi mię zła godzina,
Niebo, cierpliwych kraina.

Pieśń o Wielkości Boga, a nikczemności człowieka

1. Potężny Boże na Ziemi i Niebie! Gdy spóyrzę na dzieł twoich widowisko,
A potym oczy obrócę na siebie, Jak mię twa wielkość upokarza nisko!
2. Przecież chociażem istotą tak małą, Poydę do Ciebie, twa dobroć mi znana!
Y wlać mi chciałeś iakaś Duszę śmiałą, Co się chce przedrzeć do samego Pana.
3. Ale odarty iak przed Tobą stanę? Cechę wierności z piersi moich starłem;
Y niewinności sukienkę mi danę, Ocieraiąc się między ludzmi, zdarłem!
4. Zgubiwszy pismo przechodu wolnego, Jak się tamtędy przebierać odważę,
Gdzie hufiec pułku milionowego, W przysionku Pańskim odprawuie strażę?
5. Przecież ia póydę, cokolwiek mię czeka; Póydę do Ciebie; bo mi powiadano:
Że byleś ty się obeyrzał na Człeka, Zaraz go w stanie szczęśliwszym widziano.
6. Tak iak dziś iestem niedołącznym płazem, Zbitym naczyniem o które niestoią!
Pokorę tylko wzięwszy z sobą razem, Poniosęć głupsstwa, i nikczemność moią!
7. Mnie się rozstapią wybranych twych rzesze, Mnie nic nie będzie po drodze ustraszać;
Jeszcze Ich moim przybyciem pocieszę, Bo powiem: że ia idę Cię przepraszać.
8. Gdzie będą twoi Aniołowie stali, Póydę; i iak Im przypomnę zdaleka,
Ich towarzyszków, co poupadali! Nad ułomnością zlitują się człeka.
9. Potym przed Tronem teym padnę, i powiem: „Zdalekich kraiów przyszedłem w te strony,
„Za moim skarbem, weselem, i zdrowiem, „Ubogi, smutny, na siłach zniszczony:
10. „Jużbym ia niechciał mieć Pana inszego, „Ani twej woli, w czym kiedy być sprzeczny:
„Ale gdy moią znasz skłonność do złego, „Trzymay mię ty sam, bo ia niestateczny.

Psalm 129. Pokutny

opr. Mariusz Perkowski

Zgłę - bi do Cie - bie wo - ła - łem Pa - nie

Zgłę - bi do_ Cie - bie wo - ła - łem Pa - nie

Zgłę - bi do Cie - bie wo - ła - łem Pa - nie

5

Czło - wiek Cię pro - si zni - ko - - my

Czło - wiek Cię pro - si zni - ko - - my

Czło - wiek Cię pro - si zni - ko - - my

9

U - szu Twych na - kłoń na me wo - ła - nie

U - szu Twych na - kłoń na me wo - ła - ni___

U - szu Twych na - kłoń na me wo - ła - nie

13

Głos Ci ten do - brze zna - jo - - my.

Głos Ci ten do - brze zna - jo - - my.

Głos Ci ten do - brze zna - jo - - my.

2. Jeżeli zważać masz nasze złości,
Panie! Któż Tobie wytrzyma?
Aleś Ty łaskaw! Pańskiey litości
Chciwemi czekam oczyma.

3. Według słów Twoich czekam pomocy,
Ufaiąc w łasce niezmierney:
Od Zorzy ranney do późney nocy,
Niech ufa w Bogu lud wierny.

4. Bo zlitowanie nie iest mu nowe,
Hoyny iest okup u niego!
On dobry! dzieci Jzraelowe
Wybawi z grzechu wszelkiego.

Pieśń pod czas Wojny

opr. Mariusz Perkowski

Gdy-śmy na Pań-skiej u-słu-dze sta - li ski-nie-nia je - go

Gdy-śmy na Pań - skiej u - sł - dze sta - li ski-nie nia je - go

Gdyś-my na Pań - skiej u-słu-dze sta - li ski-nie-nia je - go

4

strze - gli Są-sie-dzi na - si na to cze-ka - li

strze - gli Są-sie-dzi na - si na to cze-ka - li

strze - gli Są-sie-dzi na - si na to cze-ka - li

7

i nie - spo - dzia - nych zbie - gli.

i nie - spo - dzia - nych zbie - gli.

i nie - spo - dzia - nych zbie - gli.

2. Tyś widział Boże, żeśmy do kłutni
Przyczyn żadnych nie dali,
Po życie nasze przyszli okrutni,
Sławę, maiątek brali!

3. W takiej przygodzie cóż nam zostało,
Tylko dobyć swej broni!
Dziś miecz krainę pustoszy całą
J bliźnich krwi niechroni.

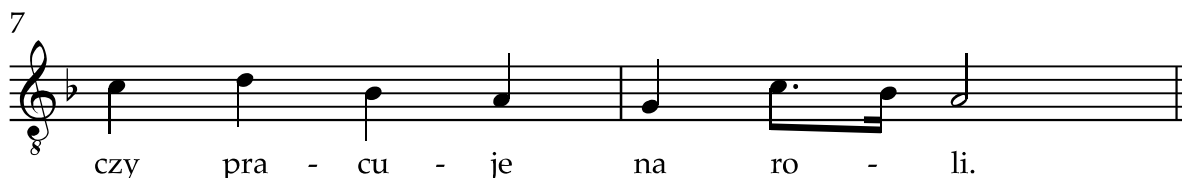
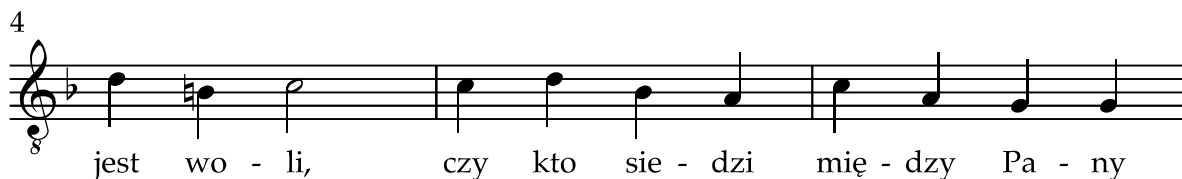
4. Bracia wy nasi! nie żal nam było,
Słać was na trud i blizny;
Boście pobiegli na piękne dziło,
Na pomoc swej Ojczyzny.

5. Niech Niebo wasze wspomaga miecze,
Wszystkie zawady znosi.
Niech nieprzyjaciół z trwogą uciecze,
A potem was przeprosi.

6. Zlituj się Boże! już dosyć boiem
Dosyć się krwi przelało!
Zakącz tę wojnę złotym pokojem
Z ludu twego chwałą.

O podległości, powołaniu i Rządowi

2. Coż się o Mieysce kłóciemy,
Na Ziemskie stojąc śmieci?
Wspólnie go Oycem zowiemy,
Wspólnie słuha swych dzieci!

3. Czyliż to z Pańskiego gmachu
Bliższa droga do nieba?
Niż zpod ubogiego dachu,
Onędnym kęsie chleba?

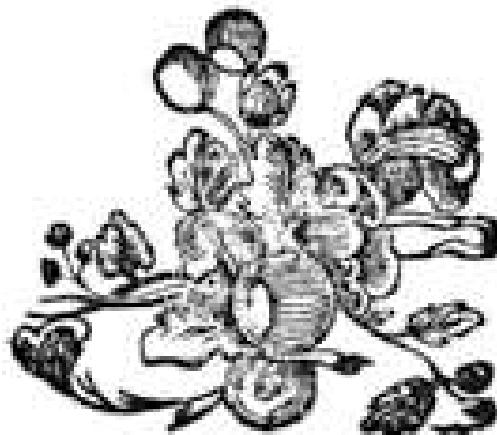
4. Posłuszny memu stanowi,
Jak się obudzę rano,
Drogą mą ku Zachodowi,
Jdę, iak iść kazano.

5. Wtey podróży postępując,
Chociaż mię co uciśnie:
Myślę: że mię Bóg probuiąc,
Ten cierń rzucił umyślnie.

6. Przykładem posłusznych dzieci,
Wszystkom pełnić gotowy;
Co mi moia Zwierzchność zleci,
Co rząd każe kraiowy.

7. Nie mruczmy na swe Zwierzchniki,
Bo iak niebo usłyszysz,
Za Boskie się namieśniki
Uymie, i nas uciszy.

8. Nad wszystko nam lepiej Panie,
Pod rozkazy twoiemi;
Niech się wola twoja stanie,
Jak w niebie tak na ziemi.

Psalm 19. Za Króla idącego na Woynę

1. Niech Cię wysłucha Pan w czasie trwogi,
Boga Jakóba niech Jmie broni,
2. Niech Świętość Arki wesprze twe nogi,
Y Pan z Syonu niech Cię zasłoni.
3. Niech wspomni każdą twoją ofiarę,
Całopalenie miłym mu stanie;
4. Niech ci odmierzy chęci twych miarę,
Y Błogosławi twoje żądanie.
5. Cieszyć się będziem z twej pomyślności
Y chlubić wszędzie w Boga Jmieniu!
6. Dogodzi Pan nasz z swojej litości
Sprawiedliwemu twemu pragnieniu.
7. Teraz doznamy że Bóg ocali,
Pomazanego swego na wieki!
8. On go wysłucha, bo go Król chwali,
Moc nasza w sile iego opieki.
9. Ci zaufali w konie i wozy,
Amy Jmienia Boga wzywamy!
10. Oni zwiłłani swemi powrozy
Padli, my stojąc im urągamy.
11. Boże! racz wspierać Króla naszego,
Y twą go ręką w boiu zakrywać.
10. Wysłuchay proźby ludu twoiego,
W dniu w którym będziem łaski twej wzywać.

Pieśń do Najświętszej Panny

opr. Bartosz Izbicki

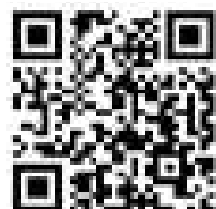
The musical score is written for two staves, treble and bass, in a key of one sharp (F#) and common time (C). The melody is primarily composed of eighth and sixteenth notes, with some rests. The lyrics are written below the notes.

Nie-bie-skie-go dwo - ru Pa - ni, do Cie-bie z pła - czem wo - ła - my.

5
E - wy sy - no - wie wy-gna - ni, li - to - ści Two - jej rzą - da - my.

2. Ty najbliższa Twego Syna!
Powiedz mu o Naszey doli!
Niech wad naszych zapomina,
Lepszego bytu pozwoli.

3. Matko! my dziećmi twoiemi!
Patrz na stan nasz nie na winę.
Modl się za nami grzesznemi.
Teraz i w śmierci godzinę.

Pieśń Wieczorna

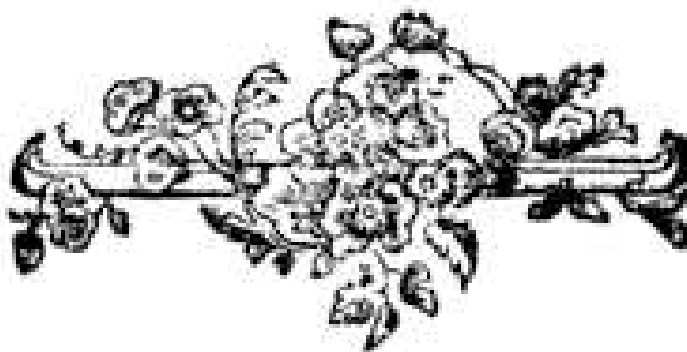

1. Wszystkie nasze dzienne sprawy,
Przymim litośnie Boże prawy,
A gdy będziemy zasypiali,
Niech cię nawet sen nasz chwali,

2. Twoje oczy obrócone,
Dzień y noc patrzą w tę stronę,
Gdzie niedołączność człowieka
Twoiego ratunku czeka!

3. Odwracay nocne przygody,
Od wszelakiey broń nas szkody,
Miey nas wiecznie w twoiey pieczy,
Stróžu y Sędzio Człowieczy.

4. *A gdy już Niebo posiędziem
Tobie wspólnie śpiewać będziem
Boże w Trójcy niepojęty
Święty, na wiek wieków Święty

* zwrotki nie ma w wydaniu z 1792 r.

